

MONITORUL OFICIAL AL JUDEȚULUI MUREȘ

Anul 35 (XXXIV) - Nr. 50

Acte ale instanței

Marti, 6 decembrie 2022

HOTĂRÂRI

	<u>Pagina</u>
Sentința nr. 120/2022 a Tribunalului Mureș	2
Decizia nr. 382/R a Curții de Apel Târgu Mureș	14

Operator de date cu caracter personal înregistrat sub nr.2991
Cod ECLI ECLI:RO:TBMUS:2022:003.000120
Dosar nr. 980/102/2021

R O M Â N I A
TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA nr. 120/2022
Ședința publică de la 03 Martie 2022
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: Ioana Aura Nicolau
Grefier: Adriana Felicia Dicu

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii **CONSILIUL JUDEȚEAN MUREȘ** și **JUDETUL MUREȘ**, cu sediul în Târgu Mureș, Piața Victoriei, nr. 1, jud. Mureș și intervenienții accesorii **APOSTOL IORGU** și **JUBIRCU-APOSTOL CORNELIA**, ambii cu domiciliul în _____, jud. Mureș, și intervenientul forțat **CASA AGROINDUSTRIALĂ SASCHIZ SRL**, cu sediul în comuna Saschiz, DN13 km 07+750, jud. Mureș, în contradictoriu cu pârâtul **CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI SASCHIZ**, cu sediul în comuna Saschiz, sat Saschiz, str. Principală, nr. 159, jud. Mureș, având ca obiect **anulare act emis de autoritățile publice locale**.

Fără citarea părților.

Mersul dezbaterilor și susținerile părților în fond au fost consemnate prin încheierile de ședință din data de 21 ianuarie 2022, ulterior la data de 03 februarie 2022 și apoi la data de 17 februarie 2022, încheieri ce fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea dedusă judecății la data de 22.04.2021 și înregistrată sub nr. 980/102/2021, reclamantii Consiliul Județean Mureș și Județul Mureș în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Local al Comunei Saschiz, au solicitat:

-anularea Hotărârii Consiliului Local Saschiz nr. 42 din 01.09.2014 privind aprobarea Planul Urbanistic Zonal - „introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale”.

În motivarea cererii, reclamantii au arătat că, în fapt, prin adresa nr. 2041/01.09.2014 Primăria Saschiz a înaintat la Consiliul Județean Mureș (CJM) - Arhitectului-șef, documentația PUZ „Introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale”, atașând acesteia documentația tehnică, considerată de aceasta suficientă, în vederea „studierii și aprobării în comisia de specialitate”.

Documentația înaintată nefiind completă, prin adresele înregistrate sub nr. 16663 din 26.08.2014 și nr. 17438 din 09.10.2014, inițiatorul a completat documentația cu avizele și acordurile prevăzute prin Certificatul de urbanism nr. 113 din 08.08.2014.

Comisia tehnică de amenajare a teritoriului și urbanism din cadrul CJM, reanalizând în ședința de lucru din data de 13.10.2014 întreaga documentație depusă, a

constatat că documentația de urbanism PUZ - „introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale” cu Regulamentul de urbanism aferent acesteia, în baza căreia terenul urma să fie trecut în intravilan, a fost aprobată de către Consiliul Local Saschiz prin Hotărârea (HCL) nr. 42 din 01.09.2014, în lipsa avizului CJM reglementat prin art. 22 alin. (2) și art. 68 din Legea nr. 350/2001.

Având în vedere acest aspect, cu adresa nr. 15023 din 13.10.2014, s-a procedat la restituirea întregii documentații către Comuna Saschiz.

Aspectele mai sus prezentate, inclusiv actele structurii de specialitate din cadrul aparatului de specialitate al CJM emise în legătură cu documentația de urbanism de tip PUZ „introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale”, aprobată în Consiliul Local Saschiz în lipsa avizului Arhitectului-șef, respectiv avizul nr. 8 din 21.01.2015, avizul Arhitectului-șef nr. 36 din 19.11.2015 și avizul de oportunitate nr. 33 din 23.07.2014, precum și răspunderea civilă delictuală a Consiliului Județean Mureș, în solidar cu Comuna Saschiz, a constituit obiect de analiză a Tribunalului Mureș în dosarul nr. 2905/102/2015.

Consiliul Local Saschiz - sesizat asupra incidenței dispozițiilor art. 65 alin. (2) din Legea nr. 350/2001, a procedat prin Hotărârea nr. 56 din 04.11.2014 la revocarea actului administrativ de aprobare a documentației PUZ, însă aceasta a fost anulată prin sentința nr. 772 din 12.12.2016, pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. 1221/102/2016 (definitivă prin nerecurare). În sprijinul soluției s-a reținut că după intrarea în circuitul civil, calea legală de desființare a actului administrativ nelegal numai poate fi revocarea iui, ci numai anularea de către instanța judecătorească la cererea emitentului în termenul prevăzut de art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004.

Actul administrativ contestat a format obiect de analiză a instanței în dosarul nr. 929/102/2018, soluționat prin respingerea cererii Comunei Saschiz ca fiind formulată împotriva unor persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

Admisibilitatea cererii

A. Potrivit dispozițiilor art. 44 din Legea nr. 350/2001, documentațiile de urbanism (PUG, PUZ și PUD) sunt rezultatul unui proces de planificare urbană referitoare la un teritoriu determinat, prin care se analizează situația existentă și se stabilesc obiectivele, acțiunile, procesele și măsurile de amenajare și de dezvoltare durabilă a localităților și transpun, la nivelul localităților urbane și rurale, propunerile cuprinse în planurile de amenajare a teritoriului național, zonal și județean, având caracter de reglementare specifică și stabilind reguli ce se aplică direct asupra „localităților” și „părților din acestea” până la nivelul „parcelor cadastrale”, constituind elemente de fundamentare obligatorii pentru eliberarea certificatelor de urbanism.

Având în vedere și definițiile fiecărei documentații în parte (art. 46, 47 și 48 din Legea nr. 350/2001) și aplicând criteriul enunțat anterior, al determinabilității persoanelor cărora li se aplică, concluzia principală este că documentațiile de urbanism (PUG, PUZ sau PUD) sunt de aceeași natură juridică, aceea de acte administrative cu caracter normativ.

Chiar terminologia utilizată de legiuitor îi îndreptățește să susțină acest lucru: „reglementare”, respectiv „regulă” sunt două sinonime ale noțiunii juridice, mai des utilizate azi, aceea de „normă”.

De asemenea, trebuie observat că, așa cum reiese din interpretarea prevederilor art. 39, coroborate cu cele ale art. 47 și 48 din Legea nr. 350/2001, PUZ sau PUD nu se raportează la anumite persoane determinate sau determinabile, ci la orice persoană fizică sau juridică ce dorește să construiască în zona la care se referă documentația, având astfel aplicabilitate generală și repetată. Prin acestea sunt stabilite reguli generale prin care se determină cadrul în care urmează să aibă loc dezvoltarea urbanistică a zonei respective și

care se aplică erga omnes, adică tuturor celor care doresc să construiască în zona respectivă, având astfel aplicabilitate într-un număr nedefinit de situații, și aceasta chiar și prin raportare la planul urbanistic de detaliu care, potrivit art. 48 alin (3) din Legea nr. 350/2001, se elaborează numai pentru reglementarea amănunțită a prevederilor stabilite în PUG și PUZ, adică pentru reglementarea amănunțită a regulilor generale din cadrul planului superior.

În concluzie, întrucât documentațiile de urbanism (PUG, PUZ sau PUD) instituie toate un set de reguli (în cazul PUG și PUZ acestea fiind și scrise, deoarece aceste documentații sunt însoțite, conform dispozițiilor art. 45 din Legea nr. 350/2011 și de un regulament local de urbanism) ele sunt acte normative, aceste reguli nefiind instituite exclusiv în favoarea/sarcina unei persoane determinate, pe teritoriul/suprafața reglementată prin documentația de urbanism.

Caracterul de *act normativ al PUZ* rezultă și din perspectiva faptului că prin acesta se pot aduce modificări substanțiale PUG, al cărui caracter normativ nu poate fi negat.

Limitările temporale ale acțiunii în contencios administrativ îndreptate împotriva actelor normative sunt reglementate de art. 7 alin. (1¹), coroborate cu cele ale art. 11 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, potrivit căroră plângerea prealabilă poate fi făcută oricând de reclamant după care, la expirarea termenului de 30 de zile în care autoritatea sesizată cu plângere trebuie să răspundă ori, după caz, după comunicarea acestui răspuns, acțiunea în contencios administrativ de asemenea poate fi formulată oricând, perspectivă din care nu se poate reține eventuala tardivitate a cererii formulate.

Dispozițiile art. 64 alin. (3) din Legea nr. 350/2001, introduse prin Legea nr. 151/2019 pentru completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, nu sunt aplicabile speței, respectiv în cazul actului administrativ contestat, din perspectiva principiului consacrat prin art. 15 alin. (2) din Constituția României și detaliat prin art. 6 al Codului civil.

II.B. Prin prezentul demers se urmărește înlăptuirea ordinii de drept, respectiv restabilirea legalității în domeniul urbanismului și amenajarea teritoriului pe raza unității administrativ-teritoriale Saschiz, ca urmare a aprobării unei documentații de urbanism de tip PUZ și implicit modificarea prin acesta a PUG al comunei, cu încălcarea dispozițiilor legale incidente, ceea ce presupune un contencios administrativ obiectiv.

Contenciosul administrativ obiectiv este reglementat în mod excepțional numai în beneficiul unor entități de drept public înființate în vederea apărării interesului public, dar și persoanelor juridice de drept public, astfel cum rezultă din interpretarea *per a contrario* a prevederilor art. 8 alin. (1¹) din Legea nr. 554/2004.

Astfel, în cazul organismelor sociale interesate invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului (ÎCCJ, Decizia nr. 8 din 2 martie 2020, publicată în Mon. Of. al României nr. 580 din 02.07.2020).

Potrivit dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 350/2001 - act normativ special în domeniul urbanismului și amenajarea teritoriului, „Consiliul județean coordonează activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism la nivel județean, conform legii.”, perspectivă din care legea recunoaște acestuia calitatea de a acționa în vederea ocrotirii interesului legitim public în domeniul pendinte, astfel cum acesta este definit prin Legea nr. 554/2004.

De asemenea, consiliile județene stabilesc orientările generale privind amenajarea teritoriului și organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților, prin inițierea și aprobarea planurilor de amenajare a teritoriului județean și zonal, acordând asistență tehnică de specialitate consiliilor locale în vederea transpunerii coerente și uniforme a

prevederilor documentațiilor de amenajare a teritoriului aprobate la nivelul localităților – art. 22 alin. (1) din Legea nr. 350/2001.

O eventuală respingere ca inadmisibilă a cererii pe considerentul lipsei interesului ar avea ca rezultat perpetuarea unei situații nelegale într-un domeniu important, respectiv în dezvoltarea urbanistică a Comunei Saschiz și implicit a Județului Mureș, situație nepermisă într-un stat de drept.

În consecință, apreciază acțiunea admisibilă, atât din perspectiva perioadei de timp scurse de la data adoptării actului, cât și din perspectiva interesului legitim public afirmat prin aceasta.

III. Nelegalitatea HCL Saschiz nr. 42/2014 și nulitatea documentației de urbanism PUZ

- „Introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale”

Potrivit prevederilor art. 56 alin. (6) din Legea nr. 350/2001 documentațiile de urbanism, elaborate conform legislației în vigoare, care au avizele și acordurile prevăzute de lege și solicitate prin certificatul de urbanism, precum și tarifele de exercitare a dreptului de semnătură achitate pentru specialiștii care au elaborat documentațiile, se promovează de către primar, în vederea aprobării prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, pe baza referatului de specialitate al arhitectului-șef, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării documentației complete la registratura primăriei.

Printre avizele prevăzute de lege se numără și avizul consiliului județean, emis prin instituția arhitectului-șef al județului, reglementat de art. 22 alin. (2), lit. „c”, conform anexei nr. 1 din Legea nr. 350/2001. Conform art. 68, anexa nr. 1 a legii cuprinde „categoriile de documentații în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, competențele de avizare și de aprobare a acestora”,

Așadar, în aplicarea dispozițiilor legale mai sus enunțate, promovarea de către Primarul Comunei Saschiz, în vederea aprobării prin hotărâre a Consiliului Local Saschiz, putea fi făcută numai după obținerea avizului Consiliului Județean Mureș, emis prin instituția Arhitectului-șef a Județului Mureș, conform prevederilor art. 22 alin. (2) lit. „c”, art. 68, respectiv ale pct. 12⁴ din anexa nr. 1 la Legea nr. 350/2001.

Or, așa cum a menționat mai sus și după cum rezultă din conținutul HCL Saschiz nr. 56/2014, aprobarea prin HCL Saschiz nr. 42/2014 a documentației PUZ - „Introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale” s-a făcut în lipsa avizului Consiliului Județean Mureș, emis prin Arhitectul-șef al județului.

Lipsa avizului Consiliului Județean Mureș, emis prin Arhitectul-șef al județului este sancționată de legiuitor prin art. 65 alin. (2) din Legea nr. 350/2001, potrivit căruia „Documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism modificate fără respectarea prevederilor legate privitoare la avizarea și aprobarea acestora sunt nule.”

Analizând textul legal mai sus citat, trebuie făcută o diferență între documentația PUG, forma în vigoare anterior adoptării HCL Saschiz nr. 42/2014 și documentația PUG, după cum a fost modificată prin PUZ aprobat prin acest act administrativ, care este declarată nulă de către legiuitor, nulitate ce se impune a fi constatată de către instanță.

Așa cum a arătat mai sus, în cazul documentațiilor de urbanism PUZ, Legea nr. 350/2001 impune parcurgerea unei formalități procedurale anterioare aprobării lor, anume avizarea acestora de către autoritățile și organisme interesate, prevăzute în anexa nr. 1 la lege. Avizul consiliului județean are caracter tehnic și obligatoriu, în sensul precizat de către Legea nr. 350/2001, în anexa nr. 2 și are natura juridică a unui aviz tehnic și obligatoriu.

Din conținutul Anexei nr.1 la Legea nr. 350/2001, cu privire la competențele de avizare și aprobare a documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, rezultă necesitatea obținerii avizului prealabil al Consiliului Județean Mureș la documentația PUZ aprobată. Lipsa acestui aviz atrage nevalabilitatea actului administrativ adoptat, acesta fiind lovit de nulitate, ca și documentația adoptată.

Față de considerentele mai sus prezentate, reclamantii solicită ca prin hotărârea ce se va pronunța în cauză să dispună admiterea cererii formulate în contradictoriu cu Consiliul Local al Comunei Saschiz, autoritate publică constituită la nivelul unității administrativ-teritoriale - Comuna Saschiz, și constatând nulitatea documentației PUZ - „Introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale” anularea Hotărârii Consiliului Local Saschiz nr. 42 din 01.09.2014 privind aprobarea Planul Urbanistic Zonal - „Introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale”.

În drept, reclamantii își întemeiază susținerile pe prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, ale Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, ambele cu modificările și completările ulterioare, ale Codului de procedură civilă, precum și pe cele ale sentinței nr. 612 din 11.11.2016, pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. 2905/102/2015, la care a făcut trimitere în cuprinsul prezentei.

Pârâțul Consiliul Local al Comunei Saschiz **nu** a formulat întâmpinare.

Prin **cererea de intervenție** formulată la data de 21.09.2021, intervenientul Apostol Iorgu a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună respingerea cererii de chemare în judecată.

În temeiul art. 431 alin. 2 C. civ., a invocat excepția de lucru judecat în conformitate cu decizia definitivă prin nerecurare nr. 772/2016 a Tribunalului Mureș și reconfirmată prin decizia definitivă prin nerecurare nr. 88/2019 pronunțată de Tribunalului Mureș în dosarul 1862/102/2018.

În fapt, a arătat că prin HCL nr. 42 din 01.09.2014, Consiliul Local al Comunei Saschiz a aprobat Planul Urbanistic Zonal pentru introducerea „în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuire individuală” Ulterior, prin Hotărârea Consiliului Local al Comunei Saschiz nr. 56/04.11.2014, s-a dispus revocarea Hotărârii Consiliului Local al Comunei Saschiz nr. 42/01.09.2014 prin care a fost aprobat Planul Urbanistic Zonal - Introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale Saschiz. Însă această din urmă hotărâre de consiliu local a fost anulată de Tribunalul Mureș, prin sentința nr. 772/2016 pronunțată în dosar nr. 1221/102/2016. HCL Saschiz nr. 42/2014 privind aprobarea PUZ pentru zona de intervenție propusă este în vigoare, a intrat în circuitul civil și produce efecte în conformitate cu decizia definitivă prin nerecurare nr. 772/2016 a Tribunalului Mureș și reconfirmată prin decizia definitivă prin nerecurare nr. 88/2019 pronunțată de Tribunalului Mureș în dosarul 1862/102/2018.

Documentația de urbanism pentru Planul Urbanistic Local a fost elaborată în conformitate cu legislația în vigoare, au fost solicitate și obținute toate avizele, acordurile și studiile de specialitate solicitate prin Certificatul de Urbanism nr. 113 nr. 08.08.2014, în conformitate cu Anexa nr. 1 alin. 12⁴ și art. 471 alin (1) din Legea 350/200. Toate avizele și acordurile emise de autorități sunt fără restricții, favorabile implementării Planului Urbanistic Zonal. Pentru documentația de urbanism a fost obținut avizul privind clasa de calitate emis de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale în conformitate cu art. 471 alin (1) din Legea 350/2001 cu modificările și completările ulterioare.

Au fost îndeplinite procedurile legale de informare și consultare a populației în conformitate cu art. 59 și art. 61 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și

urbanismul și Ordinul nr. 2701 din 30 decembrie 2010 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului.

Comuna Saschiz și Consiliul Județean Mureș aveau în sarcina îndeplinirea unor proceduri interne specifice în conformitate cu dispozițiile art. 56 alin. 6 și art. 37 alin. 1 din Legea nr. 350/2001. În cazul în care Consiliul Județean Mureș consideră că HCL 42/2014 are anumite deficiențe poate să solicite remedierea acestor aspecte în cadrul Planului Urbanistic General Saschiz, care este în curs de elaborare și avizare.

Potrivit adagiului latin „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*”, nimeni nu poate invoca în susținerea intereselor sale propria sa culpă, nimeni nu poate să obțină foloase invocând propria sa vină și nici să se apere valorificând un asemenea temei.

Nulitatea actelor de procedură [art. 108, pct.4 C. proc. civ.] (4) Nimeni nu poate invoca neregularitatea pricinuită prin propriul său fapt.

În drept, intervenientul își întemeiază cererea pe dispozițiile Codului Civil, ale Codului de procedura civilă și Legea contenciosului administrativ.

Prin **cererea de intervenție principală** formulată la data de 10.11.2021, intervenientul Jubircu-Apostol Cornelia a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să dispună respingerea cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă și lipsită de interes în temeiul art. 56² din Legea nr. 350/2001 care prevede expres ca „Anularea hotărârilor de aprobare a documentațiilor de urbanism emise cu încălcarea prevederilor legale se cere, în condițiile legii, de prefect, în urma controlului de legalitate sau la sesizarea inspectorului general al Inspectoratului de Stat în Construcții, a arhitectului-șef al județului sau a autorităților centrale de specialitate, în termenele prevăzute de lege.”

În temeiul art. 64 alin (3) din Legea nr. 350/2001 a invocat excepția prescripției: „Litigiile generate de emiterea, revizuirea, suspendarea sau anularea hotărârilor de aprobare a documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism se soluționează de instanțele de contencios administrativ competente. Dreptul de a ataca hotărârile de aprobare se prescrie în termen de 5 ani de la data aprobării”.

În temeiul art. 431 alin.2) C. civ., a invocat excepția de lucru judecat în conformitate cu decizia definitivă prin nerecurare nr. 772/2016 a Tribunalului Mureș și reconfirmată prin decizia definitivă prin nerecurare nr. 88/2019 pronunțată de Tribunalului Mureș în dosarul 1862/102/2018, cu aceleași motive de fapt menționate în cadrul cererii de intervenție formulată de intervenientul Apostol Iorgu, anterior redate.

Documentația de urbanism pentru Planul Urbanistic Local a fost elaborată în conformitate cu legislația în vigoare, au fost solicitate și obținute toate avizele, acordurile și studiile de specialitate solicitate prin Certificatul de Urbanism nr. 113 nr. 08.08.2014, de asemenea avize și acorduri obligatorii în conformitate cu anexa nr. 1 alin (12⁴) și art. 47¹ alin (1) din Legea 350/2001.

Instituția Primarului Comunei Saschiz și Instituția Arhitectului Șef al Județului Mureș aveau în sarcina îndeplinirea unor proceduri interne specifice în conformitate cu dispozițiile art. 56 alin. 6 și art. 37 alin. 1 din Legea nr. 350/2001. În cazul în care Consiliul Județean Mureș considera că HCL 42/2014 are anumite deficiențe poate să solicite remedierea acestor aspecte în cadrul Planului Urbanistic General Saschiz, care este în curs de elaborare și avizare.

Potrivit adagiului latin „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*”, nimeni nu poate invoca în susținerea intereselor sale propria sa culpă, nimeni nu poate să obțină foloase invocând propria sa vină și nici să se apere valorificând un asemenea temei.

În drept, intervenienta își întemeiază cererea pe dispozițiile Codului Civil, Codului de procedura civilă, Legii contenciosului administrativ, Legii 50/1991 și Legii 350/2001.

Prin încheierea de ședință din data de 12.11.2021, instanța a calificat cererea de intervenție formulată de Apostol Iorgu, ca fiind o cerere de intervenție accesorie, iar în

data de 21.01.2022, instanța a calificat cererea de intervenție formulată de Jubircu-Apostol Cornelia, ca fiind o cerere de intervenție accesorie.

Examinând cauza în raport de actele și lucrările dosarului, având în vedere dispozițiile legale incidente, instanța reține următoarele:

Soluționând cu prioritate excepțiile formulate în cauză, în baza art. 248 al. 1 Cod proced. civilă, urmează a le respinge ca nefondate, pentru următoarele:

În ce privește **excepția inadmisibilității**, invocată prin cererea de intervenție formulată de intervenienta Jubircu-Apostol Cornelia (fila 82), sub un prim aspect se constată că motivele invocate în susținerea acestei excepții coincid cu cele invocate în susținerea excepției lipsei de interes a reclamantilor.

Inadmisibilitatea este o sancțiune care vizează exercitarea unei modalități prohibite de formulare a acțiunii civile, interzisă în mod expres sau implicit, de către o normă legală imperativă ori care presupune nerespectarea unei condiții de validitate a căii procedurale aleasă de parte, implicând contestarea dreptului părții interesate de a sesiza instanța.

Doctrina juridică de specialitate a arătat în mod constant faptul că *inadmisibilitatea* este o sancțiune incidentă ca un efect al aplicării unei sancțiuni de drept procesual civil, precum decăderea sau presupune formularea unei cereri privind exercitarea unui drept sau interes legitim, în condițiile în care s-a produs o vătămare procesuală, care subzistă la data formulării cererii, având ca efect contestarea dreptului părții interesate de a sesiza instanța.

Această excepție are un caracter mixt, de excepție procedurală (uneori de fond, alteori de procedură)- prin modalitatea de invocare- și de apărare de fond, -prin consecințele juridice pe care le implică-, fiind în fapt o sancțiune *sui generis*, având în vedere faptul că în unele situații nu implică vinovăția părții care înfăptuiește actul procedural.

Având în vedere faptul că sancțiunea inadmisibilității împiedică soluționarea fondului acțiunii civile, ținând la un anume mod specific de respingere a acesteia, însă în cauza de față intervenienta nu a invocat în mod concret un fine de neprimire a cererii introductive, va respinge ca nefondată excepția inadmisibilității.

În ceea ce privește **excepția lipsei de interes** a reclamantilor în formularea cererii de chemare în judecată, instanța are în vedere dispozițiile art. 32 Cod proced. civilă reglementează expres „Condițiile de exercitare a acțiunii civile: (1) Orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia:

- a) are capacitate procesuală, în condițiile legii;
- b) are calitate procesuală;
- c) formulează o pretenție;
- d) justifică un interes.”

Art. 33 : „Interesul de a acționa trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Cu toate acestea, chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara.”

Interesul reprezintă folosul practic, material sau moral pe care îl urmărește cel ce investește o instanță de judecată cu o cerere, acesta trebuind a fi legitim, personal, născut și actual inclusiv la momentul soluționării cererii reclamantului prin hotărâre.

Interesul reclamantilor de a promova prezenta acțiune judiciară este consacrată legal de dispozițiile art. 21 din Legea nr. 350/2001 pentru amenajarea teritoriului și urbanismul, în baza căreia „Consiliul județean coordonează activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism la nivel județean, conform legii”, astfel instanța reține că legea recunoaște calitatea Consiliului Județean de a acționa în vederea ocrotirii interesului

legitim public în materie de urbanism, astfel cum acesta este definit prin art. 2 lit. r) din Legea nr. 554/2004.

Conform actului normativ menționat, *interesul legitim public* constă în interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice.

De asemenea, în baza art. 22 alin. (1) din Legea nr. 350/2001, „(1) Consiliul județean stabilește orientările generale privind amenajarea teritoriului, organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților, prin inițierea și aprobarea planurilor de amenajare a teritoriului județean și zonal. În vederea transpunerii coerente și uniforme a prevederilor documentațiilor de amenajare a teritoriului aprobate la nivelul localităților, acordă asistență tehnică de specialitate consiliilor locale.

(2) Consiliul județean, prin instituția arhitectului-șef al județului, asigură:

a) preluarea prevederilor cuprinse în planurile de amenajare a teritoriului național, regional și zonal, precum și a investițiilor prioritare de interes național, regional sau județean, în cadrul documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism pentru teritoriile administrative ale localităților din județ;

b) elaborarea Planului de amenajare a teritoriului județean și a planurilor zonale de amenajare a teritoriului care sunt de interes județean;

c) avizarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului aparținând unităților administrativ-teritoriale din componența județului, conform anexei nr. 1.”

Tot astfel, în baza art. 249 al. 4 din OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, „(4) Prefectul asigură verificarea legalității actelor administrative ale autorităților administrației publice locale și poate ataca în fața instanței de contencios administrativ actele acestora pe care le consideră ilegale.”

Art. 255 (2) din același act normativ dispune „Prefectul poate ataca actele autorităților prevăzute la alin. (1) pe care le consideră ilegale, în fața instanței competente, în condițiile legii contenciosului administrativ.”

Față de toate aceste dispoziții legale, se constată interesul și îndreptățirea legală a reclamantilor de a promova prezenta acțiune de anulare a hotărârii de consiliu local emisă de pârât, urmând ca instanța să respingă excepția lipsei de interes, ca nefondată.

În ce privește **excepția autorității de lucru judecat** invocată de intervenienți, se constată că aceștia au indicat la cererea expresă a instanței (fila 94) faptul că obiectul dedus judecării în cauza de față are legătură cu obiectul dosarelor nr. 1221/102/2016, 1862/102/2018, 4640/102/2017, 1982/102/2018, 1600/102/2019, 1604/102/2019, 1603/102/2019, 1041/102/2018.

În baza art. 431 Cod proced. civilă, „(1) Nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect.”

Efectul pozitiv al *autorității de lucru judecat*, consacrat de art. 431 al. 2 NCPC, presupune, că oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, care are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.

Reglementarea efectului pozitiv al autorității de lucru judecat, are drept scop prevenirea evitării contrazicerilor dintre considerentele hotărârilor judecătorești.

Efectul pozitiv al autorității de lucru judecat funcționează, astfel cum s-a menționat anterior, atunci când în al doilea proces se pune o chestiune rezolvată printr-o hotărâre anterioară și nu presupune o identitate de acțiune, ci doar de chestiuni litigioase puse în discuție în cadrul celor două procese.

Jurisprudența CCR a dat eficiență *efectului pozitiv al lucrului judecat*, privind, atât dispozitivul, dar, mai ales asupra considerentelor (decizia nr. 495/25.06.2020, par. 18), iar CEDO a statuat în mod constant, asupra imposibilității de a se contrazice hotărârile

definitive anterioare și a necesității asigurării unei practici judiciare unitare (Ex. Hotărârea în cauza *Amurăriței vs. România, s.a.*).

În mod constant CEDO a decis că instanțele sunt obligate să țină seama de constatările și dezlegările date de instanțe în procedurile anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri, constituind o încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 (1) din Convenție”.

Jurisprudența ICCJ, este, de asemenea, edificatoare asupra efectelor lucrului judecat. Astfel, în decizia civilă nr. 4100/2018 – www.scj.ro, a Secției 1-a civilă, decizia civilă nr. 2787/12.06.2014 a Secției CAF și nr. 995/2009 – Secția I civilă, s-a reținut: ”În legea procesual civilă autoritatea de lucru judecat cunoaște două aspecte.

Pe de o parte, există *efectul negativ al autorității de lucru judecat*, prevăzut de art. 431 (1) NCPC, care presupune tripla identitate de părți, obiect și cauza.

Pe de altă parte, există și *efectul pozitiv al lucrului judecat*, instituit prin art. 431 (2) NCPC, potrivit căreia se poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă, nefiind necesară tripla identitate, ci, doar, ca judecata ulterioară să fie adusă în discuție o problemă litigioasă ca ceea ce s-a soluționat anterior, așa încât aceasta să nu poată fi contrazisă, indiferent de calitatea soluției anterioare”.

În speța de față, soluționând excepția formulată în cadrul cererilor de intervenție accesorie, prin raportare la dosarele nr. 1221/102/2016, 1862/102/2018, 4640/102/2017, 1982/102/2018, 1600/102/2019, 1604/102/2019, 1603/102/2019, 1041/102/2018 ale Tribunalului Mureș, indicate de intervenienți, se reține că nu sunt întrunite condițiile existenței obiectului sau cauzei juridice identice cu cele deduse judecării în dosarul de față, sens în care instanța va respinge ca nefondată excepția autorității de lucru judecat.

În ce privește **excepția prescripției dreptului material la acțiune**, intervenienta Casa Agro-Industrială Saschz SRL (fila 122) a indicat ca fiind incidente dispozițiile art. 64 al. 3 din Legea nr. 350/2001, în conformitate cu care „3) Litigiile generate de emiterea, revizuirea, suspendarea sau anularea hotărârilor de aprobare a documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism se soluționează de instanțele de contencios administrativ competente. Dreptul de a ataca hotărârile de aprobare se prescrie în termen de 5 ani de la data aprobării.”

Ori, instanța constată că aceste prevederi au fost introduse prin Legea nr. 151/2019 din 24 iulie 2019 pentru completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în MO nr. 623 din 26 iulie 2019, nefiind aplicabile raporturilor juridice deduse judecării în cauza de față, în raport de dispozițiile generale în materia aplicării în timp a legii, consacrate de Codul Civil:

„Art. 6 (1) Legea civilă este aplicabilă cât timp este în vigoare. Aceasta nu are putere retroactivă.

(2) Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.

(3) Actele juridice nule, anulabile sau afectate de alte cauze de ineficacitate la data intrării în vigoare a legii noi sunt supuse dispozițiilor legii vechi, neputând fi considerate valabile ori, după caz, eficace potrivit dispozițiilor legii noi.

(4) *Prescripțiile, decăderile și uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.*

(5) *Dispozițiile legii noi se aplică tuturor actelor și faptelor încheiate sau, după caz, produse ori săvârșite după intrarea sa în vigoare, precum și situațiilor juridice născute după intrarea sa în vigoare.”*

Un alt argument ce se opune admiterii excepției prescripției dreptului material la acțiune este reprezentat de art. 11 al. 4 teza a 2-a din Legea nr. 554/2004 rep., în conformitate cu care „(4) Ordonanțele sau dispozițiile din ordonanțe care se consideră a fi neconstituționale, precum și *actele administrative cu caracter normativ* care se consideră a fi nelegale pot fi atacate oricând.”

Obiectul cauzei îl reprezintă solicitarea de anulare a Hotărârii Consiliului Local Saschiz nr. 42 din 01.09.2014 privind aprobarea Planul Urbanistic Zonal - „introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale”.

Așa cum reiese din interpretarea prevederilor art. 39, coroborate cu cele ale art. 47 și 48 din Legea nr. 350/2001, Planul Urbanistic Zonal stabilește reguli generale pentru dezvoltarea urbanistică a zonei vizate și care se aplică *erga omnes*, având astfel aplicabilitate într-un număr nedefinit de situații, fără a se raporta la anumite persoane determinate sau determinabile.

Așadar, întrucât documentațiile de urbanism (PUG, PUZ sau PUD) instituie un set de reguli cu aplicare repetată și care trebuie respectate de orice persoană, acestea sunt acte normative, care pot fi atacate oricând pe calea acțiunii în contencios administrativ.

Prin Decizia nr. 12/28.06.2021, pronunțată într-un recurs în interesul legii, publicată în MO nr. 933 din 30 septembrie 2021, ÎCCJ a decis:

”În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 311, art. 32 alin. (5) lit. a), art. 39, art. 44, art. 45, art. 47 alin. (1) și (2), art. 56 alin. (1), (4), (6) și (7) și art. 64 alin. (3) din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, raportate la art. 66 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *hotărârea consiliului local de aprobare a unui plan urbanistic zonal reprezintă un act administrativ cu caracter normativ.*”

Pentru aceste considerente, va respinge ca nefondată excepția prescripției dreptului material la acțiune.

În ce privește **fondul cauzei**, sunt incidente dispozițiile art. 56 alin. (6) din Legea nr. 350/2001 : „*Documentațiile de amenajare a teritoriului sau de urbanism, elaborate conform legislației în vigoare, care au avizele și acordurile prevăzute de lege și solicitate prin certificatul de urbanism, precum și tarifele de exercitare a dreptului de semnătură achitate pentru specialiștii care au elaborat documentațiile, se promovează de către primar, în vederea aprobării prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, pe baza referatului de specialitate al arhitectului-șef, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării documentației complete la registratura primăriei.*”

Potrivit anexei nr. 2 la Legea nr. 350/2001, *avizarea* reprezintă „procedura de analiză și exprimare a punctului de vedere al unei comisii tehnice din structura ministerelor, administrației publice locale ori a altor organisme centrale sau teritoriale interesate, având ca obiect analiza soluțiilor funcționale, a indicatorilor tehnico-economici și sociali ori a altor elemente prezentate prin documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism. Avizarea se concretizează printr-un act (aviz favorabil sau nefavorabil) cu caracter tehnic și obligatoriu”.

Avizul consiliului județean, emis prin instituția arhitectului-șef al județului, este reglementat de art. 22 alin. (2), lit. „c”, dispoziții menționate anterior, conform anexei nr. 1 din Legea nr. 350/2001.

Conform art. 68, anexa nr. 1 a legii cuprinde „categoriile de documentații în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, competențele de avizare și de aprobare a

acestora", iar raportat la obiectul cauzei, sunt incidente dispozițiile pct. 12 indice 4 din Anexa 1 la Legea nr. 350/2001, care prevăd necesitatea obținerii avizului Consiliului Județean pentru elaborarea planului urbanistic zonal, cu referire la terenurile din „zone aflate în extravilan.”

În vederea aplicării dispozițiilor legale mai sus enunțate, promovarea documentației PUZ de către Primarul Comunei Saschiz, în vederea aprobării prin hotărâre a Consiliului Local Saschiz, putea fi făcută numai după obținerea avizului Consiliului Județean Mureș, emis prin instituția Arhitectului-șef a Județului Mureș, conform prevederilor art. 22 alin. (2) lit „c”, art. 68, respectiv pct. 12⁴ din anexa nr. 1 la Legea nr. 350/2001.

Ori, sub acest aspect actul administrativ atacat HCL Saschiz nr 42/2014 de aprobare a documentației PUZ - „Introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale” s-a făcut în lipsa avizului Consiliului Județean Mureș, menționat expres de textele legale referite.

În această ipoteză, devin incidente disp. art. 65 alin. (2) din Legea nr. 350/2001 (forma în vigoare la data emiterii HCL contestată), potrivit căruia „*Documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism modificate fără respectarea prevederilor legate privitoare la avizarea și aprobarea acestora sunt nule.*”

Acest text legal se referă la una dintre condițiile de valabilitate a actului administrativ care se referă la momentul adoptării sale, în forma și cu procedura prevăzută de lege, iar încălcarea procedurii prevăzute de lege pentru actul administrativ respectiv, este sancționată cu nulitatea actului administrativ.

Nulitatea derivând din neîndeplinirea unei condiții legale obligatorii, respectiv inexistența avizului la documentație, atrage nulitatea actului administrativ de aprobare a acesteia, conform principiului de drept „*quod nullum est nullum producit effectum*”.

În cazul documentațiilor de urbanism tip PUZ, Legea nr. 350/2001 prevede necesitatea obținerii avizului consiliului județean, ce are caracter tehnic și obligatoriu.

Întrucât în cazul HCL nr. 42/2014 al Consiliului Local Saschiz lipsește avizul prealabil al Consiliului Județean Mureș pentru aprobarea PUZ - „introducere terenuri în intravilan pentru activități productive nepoluante, servicii turism și locuințe individuale”, atât actul administrativ cât și documentația aprobată sunt nelegal emise, fiind lovite de nulitate.

Nu sunt întemeiate susținerile intervenienților, prin care au arătat că prin promovarea acțiunii reclamanții își invocă propria culpă, dimpotrivă, aceștia își exercită atribuțiile legale de menținere a disciplinei în materie de urbanism și de asigurare că documentațiile de urbanism aprobate urmează procedura legală instituită de dispozițiile normative incidente.

Pentru aceste considerente de fapt și de drept, în baza art. 18 din Legea nr. 554/2004 rep., va admite cererea de chemare în judecată și va dispune anularea HCL nr. 42 din 01.09.2014 adoptată de pârâțul Consiliul Local al Comunei Saschiz.

În baza art. 63, 64 și 67 din Codul de procedură civilă, întrucât susținerile din cadrul cererilor de intervenție accesorie, ce constituie apărări în susținerea poziției procesuale a pârâtului, au fost apreciate de instanță ca nefondate, odată cu pronunțarea asupra cererii principale va respinge cererile de intervenție accesorie formulate în sprijinul pârâtului de intervenienții Apostol Iorgu și Jubircu-Apostol Cornelia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca nefondate excepțiile inadmisibilității, a lipsei de interes, a autorității de lucru judecat și a prescripției dreptului material la acțiune.

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamantii **Consiliul Județean Mureș**, cu sediul în Târgu Mureș, Piața Victoriei, nr. 1, jud. Mureș și **Județul Mureș**, cu sediul în Târgu Mureș, Piața Victoriei, nr. 1, jud. Mureș în contradictoriu cu pârâtul **Consiliul Local al Comunei Saschiz**, cu sediul în comuna Saschiz, sat Saschiz, str. Principală, nr. 159, jud. Mureș, cu citarea intervenientului forțat **Casa Agroindustrială Saschiz SRL**, cu sediul în comuna Saschiz, DN13 km 07+750, jud. Mureș.

Respinge cererile de intervenție accesorie formulate în sprijinul pârâtului de intervenienții **Apostol Iorgu**, cu domiciliul
jud. Mureș și **Jubircu-Apostol Cornelia**, cu domiciliul
, jud. Mureș.

Dispune **anularea HCL nr. 42 din 01.09.2014** adoptată de pârâtul Consiliul Local al Comunei Saschiz.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la Tribunalul Mureș.

Pronunțată azi 03.03.2022, prin punerea soluției la dispoziția părților de grefa instanței.

Președinte,
Ioana Aura Nicolau

Grefier,
Adriana Felicia Dicu

Red. I.A.N.
Thred. A.F.D.
7 ex/8.04.2022

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Cod ECLI ECLI:RO:CATGM:2022:005.000382

Dosar nr. 980/102/2021

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132

DECIZIA Nr. 382/R

Ședința publică din 8 septembrie 2022

Completul constituit din:

PREȘEDINTE Cristina Mihai

Judecător Cristina Beatrix Bogdan

Judecător Adriana Magda Andonie

Grefier Mariana Gabriela Oltean

Pe rol se află judecarea recursului formulat de APOSTOL IORGU (CNP _____), cu domiciliul în _____, județul Mureș, JUBIRCU-APOSTOL CORNELIA (CNP _____), cu domiciliul în _____, județul Mureș, și CASA AGRO-INDUSTRIALĂ SASCHIZ, cu sediul în comuna Saschiz, sat Saschiz, DN 13, km 97+750, județul Mureș, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. J26/7/2008, CUI 18489016, și cu sediul procesual ales în Sighișoara, strada Gării, nr. 14, județul Mureș, împotriva Sentinței nr. 120/3.03.2022 pronunțate de Tribunalul Mureș în dosarul nr. 980/102/2021.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, se prezintă, pentru intimații-reclamanți CONSILIUL JUDEȚEAN MUREȘ și JUDEȚUL MUREȘ, c.j. Kakasi Andras (cu delegație la dosar – f. 36), lipsă fiind părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care arată că intimații-reclamanți au depus, la data de 5.07.2022, întâmpinare (f. 44-47).

Instanța pune în discuție competența Curții de Apel Târgu-Mureș în soluționarea recursului.

Reprezentantul intimaților-reclamanți arată că nu are obiecțiuni de formulat.

Instanța, verificându-și din oficiu competența, în temeiul disp. art. 131 alin.1 Cod proc. civ., coroborat cu art. 10 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, constată că este competentă general, material și teritorial în soluționarea recursului dedus judecării.

În ceea ce privește recursul, reprezentantul intimaților-reclamanți arată că acesta a fost depus de către o parte căreia i s-a admis o cerere de intervenție accesorie, în lipsa unui recurs a părții pârâte. Solicită ca instanța să verifice hotărârea instanței de fond sub aspectul recalificării cererilor de intervenție.

Instanța constată că recursul este formulat de către trei recurenți, este exercitat în termen, motivat și timbrat corespunzător, conform dovezii de la fila 33 dosar.

Cu privire la recursul formulat de către intervenienții accesorii Apostol Iorgu și Jubircu-Apostol Cornelia, instanța constată că aceștia au fost calificați, de către instanța de fond, ca fiind intervenienți accesorii. În egală măsură, se constată că aceștia au formulat, în recurs, critici care vizează însăși calificarea cererilor de intervenție ca fiind accesorii și nu o cerere principală. Pe cale de consecință, la acest moment procesual, instanța apreciază că nu

se impune a fi puse în discuție prevederile art. 67 alin. 4 Cod proc. civ., care ar împiedica o verificare a însăși criticii care vizează caracterul accesoriu al intervenției formulate. În măsura în care instanța va constata aceste critici, privind caracterul accesoriu al intervenției formulate, ca fiind neîntemeiate, în funcție la soluția la care se ajunge, pot fi verificate criticile formulate dincolo de intervenția accesorie, respectiv în ce măsură acestea pot fi apreciate ca neavenite. Însă recursul, în întregul său, nu poate fi apreciat ca neavenit la acest moment, în raport de disp. art. 67 alin. 4 Cod proc. civ.

Prin urmare, instanța constată că este sesizată cu un recurs formulat de cei trei intervenienți și urmează a fi verificate ca atare criticile formulate, urmând a fi avute în vedere în cauză inclusiv aspectele specifice care țin de soluționarea unui litigiu în contencios administrativ și de calitatea recurenților ca beneficiari ai actului a cărui anulare se solicită.

Reprezentantul intimaților-reclamanți arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Nemaifiind formulate alte cereri, instanța declară închisă faza cercetării judecătorești și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentantul intimaților-reclamanți solicită respingerea recursului, arătând că recurenții au criticat hotărârea instanței de fond sub trei aspecte, primul fiind recalificarea cererilor de intervenție. Intervenienții nu au ridicat pretenții care să poată forma obiectul unei cereri pe cale principală. Aceștia doar au invocat apărări, excepții în interesul părții pârâte, respectiv a Consiliului Local Saschiz. Pe de altă parte, hotărârea de consiliu local, respectiv actul administrativ atacat, nu este un act administrativ individual, ci este un act administrativ normativ, așa cum rezultă din prevederile Legii nr. 350/2001 și din Decizia nr. 12/2021, pronunțată în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție. În asemenea situație, având în vedere caracterul normativ al actului administrativ, consideră că acesta nu poate avea niciun beneficiar, ci beneficiari pot avea doar actele administrative individuale.

Consideră că intervenienții nu au avut posibilitatea legală să-și apere un interes propriu, respectiv să pretindă un drept subiectiv propriu. Intervenienții nu au formulat cereri care ar fi putut fi formulate pe cale principală. Pe cale principală s-a solicitat anularea unei hotărâri de consiliu, iar apărări în sensul respingerii unei asemenea cereri nu pot forma obiect al unei cereri pe cale principală.

Reprezentantul intimaților-reclamanți este de părere că prima instanță a procedat în mod corect și a recalificat în mod corect și legal cererile de intervenție ca fiind accesorii și nu principale. De altfel, în cauză nu s-a pus în discuție vreun drept subiectiv al intervenienților.

În situația în care, sub acest aspect, se va respinge recursul formulat de către intervenienți, solicită a se constata ca neavenită calea de atac a acestora, având în vedere că Consiliul Local Saschiz nu a formulat cale de atac.

De asemenea, consideră că recursul formulat de Casa Agroindustrială Saschiz SRL este inadmisibil întrucât aceasta nu a participat la judecata în primă instanță.

Instanța constată că Societatea Casa Agroindustrială Saschiz SRL a fost introdusă în cauză prin Încheierea de ședință din data de 12.11.2021, ca intervenient forțat, în temeiul disp. art. 78 alin. 2 Cod proc. civ. și hotărârea a fost pronunțată în contradictoriu cu această parte.

Reprezentantul intimaților-reclamanți revine asupra susținerilor referitoare la Casa Agroindustrială Saschiz.

Solicită respingerea recursului în întregime, inclusiv sub aspectul criticilor formulate ca fiind greșit constituit cadrul procesual în prezenta cauză, prin care recurenții susțin că ar fi trebuit să se introducă în cauză primarul comunei și arhitectul șef al județului.

Referitor la autoritatea de lucru judecat, consideră nefondată această susținere, prin hotărârea judecătorească invocată fiind avut în vedere un alt act administrativ, de revocare a celui a cărei anulare se solicită în prezenta cauză, cerere întemeiată pe o altă cauză și între alte părți. Astfel, în speță nu sunt îndeplinite condițiile autorității de lucru judecat, respectiv identitatea de părți, obiect și cauză.

Instanța reține cauza în pronunțare, pronunțarea urmând a se face prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

CURTEA DE APEL,

Deliberând asupra recursului declarat în cauză, constată următoarele:

Prin Sentința nr. 120 din 3 martie 2022, pronunțată de Tribunalul Mureș – Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 980/102/2021, prima instanță a respins, ca nefondate, excepțiile inadmisibilității, a lipsei de interes, a autorității de lucru judecat și a prescripției dreptului material la acțiune.

A admis cererea de chemare în judecată formulată de reclamantii Consiliul Județean Mureș și Județul Mureș, în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Local al Comunei Saschiz, cu citarea intervenientului forțat Casa Agroindustrială Saschiz SRL.

A respins cererile de intervenție accesorie formulate în sprijinul pârâtului de intervenienții Apostol Iorgu și Jubircu-Apostol Cornelia.

A dispus anularea HCL nr. 42 din 01.09.2014 adoptată de pârâțul Consiliul Local al Comunei Saschiz.

Împotriva acestei hotărâri au formulat recurs, în termenul legal, intervenienții Apostol Iorgu, Jubircu-Apostol Cornelia și Casa Agro-Industrială Saschiz SRL, prin care au solicitat admiterea recursului și rejudecarea cauzei.

În dezvoltarea motivelor de nelegalitate, recurenții au apreciat, în primul rând, că în mod greșit a calificat și respins instanța de fond cererile de intervenție principale, depuse de recurenți, ca cereri accesorii.

Au arătat că nu au urmărit respingerea acțiunii în interesul Consiliului Local Saschiz, ci pentru a-și proteja dreptul de a beneficia de Planul urbanistic zonal aprobat prin HCL nr. 42/2014, astfel că nu se poate dispune calificarea cererii de intervenție drept accesorie, recurenții justificând poziția procesuală de parte intervenient principal, beneficiar al actului, în raport de care consideră că era obligatorie constituirea cadrului procesual subiectiv.

Au menționat că într-adevăr intervenția principală presupune o atitudine ofensivă, însă în cazul contenciosului administrativ subiectiv, declanșat la solicitarea unui alt subiect de drept, atitudinea ofensivă este rezumată chiar în soluția urmărită, de a păstra pentru sine dreptul rezultat din actul administrativ atacat.

În al doilea rând, recurenții au considerat că în raport cu fondul cauzei se impunea constituirea cadrului procesual subiectiv cu introducerea Arhitectului Șef al județului Mureș și a Instituției Primarului Comunei Saschiz.

În cauză a fost introdus de instanță intervenientul forțat Casa Agroindustrială Saschiz SRL, în calitate de beneficiar al PUZ aprobat prin HCL nr. 42/2014, dar lipsesc din cauză cele două instituții ale statului care în conformitate cu prevederile legale din domeniu asigură elaborarea, avizarea și promovarea documentațiilor PUZ pentru a fi aprobate de Consiliile locale sau județene. În acest sens, au redat dispozițiile art. 16¹ din Legea 554/2004.

Recurenții au mai susținut că documentația de urbanism pentru Planul Urbanistic Local a fost elaborată la inițiativa proprietarilor de terenuri și au fost solicitate și obținute toate avizele, acordurile și studiile de specialitate solicitate prin Certificatul de Urbanism nr. 113 din 08.08.2014, avize și acorduri obligatorii în conformitate cu ANEXA nr. 1 alin. 12⁴ și art. 47 alin. 1 din Legea 350/200. Toate avizele și acordurile emise de autorități sunt fără restricții, favorabile implementării Planului Urbanistic Zonal. Pentru documentația de urbanism a fost obținut avizul privind clasa de calitate emis de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale în conformitate cu art. 47¹ alin. 1 din Legea nr. 350/2001, au fost îndeplinite procedurile legale de informare și consultare a populației în conformitate cu art. 59

și art. 61 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și Ordinul nr. 2701 din 30 decembrie 2010 emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului.

S-a arătat că Instituția Primarului Comunei Saschiz și Instituția Arhitectului Șef al Consiliului Județean Mureș aveau în sarcină îndeplinirea unor proceduri interne administrative, specifice, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 350/2001, fiind citate dispozițiile art. 32 alin. 1, alin. 2, alin. 6, alin. 7, art. 37 alin. 1, alin. 1³, art. 55 alin. 3 din lege.

Recurenții au menționat că pentru HCL nr. 42/2014 a fost emis act pozitiv de control de legalitate exercitat de către Prefectul județului Mureș.

În al treilea rând, recurenții au învederat că în mod greșit a respins instanța de fond excepția autorității de lucru judecat invocată de intervenienți în temeiul art. 431 alin. 2 Cod civil, în conformitate cu Decizia definitivă prin nerecurare nr. 772/2016, pronunțată în dosarul nr. 1221/102/2016 de Tribunalul Mureș, și reconfirmată prin Decizia definitivă prin nerecurare nr. 88/2019, pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. 1862/102/2018, care are legătură directă cu fondul cauzei, respectiv HCL Saschiz nr. 42/2014.

A fost invocat efectul pozitiv al lucrului judecat, instituit prin art. 431 alin. 2 Cod procedură civilă, potrivit căruia se poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă, nefiind necesară tripla identitate, ci doar ca în judecata ulterioară să fie adusă în discuție o problemă litigioasă ca cea soluționată anterior, așa încât aceasta să nu poată fi contrazisă.

În drept, recurenții au invocat dispozițiile art. 20 din Legea nr. 554/2004, art. 488 alin. 1, art. 411 alin. 1 pct. 2, art. 453 Cod procedură civilă.

În probațiune, recurenții au anexat înscrisuri (fila 5).

Reclamanții Consiliul Județean Mureș și Județul Mureș au formulat întâmpinare, prin care au solicitat respingerea recursului ca nefondat.

În apărare, în raport de critica privind recalificarea cererilor de intervenție formulate de Apostol Iorgu și Jubircu-Apostol Cornelia ca fiind cereri de intervenție accesorie, intimații au învederat, în esență, că intervenienții nu au formulat pretenții care să poată forma obiect al unei cereri de chemare în judecată pe cale principală, ci s-au limitat să invoce doar apărări în sprijinul părții pârâte.

După cum rezultă din Încheierea de ședință din data de 12.11.2021 și 21.01.2022, cu ocazia recalificării cererilor de intervenție, prima instanță a avut în vedere pretențiile concrete ale intervenienților.

Din cererile de intervenție formulate în cauză nu rezultă că intervenienții ar fi formulat cereri prin care să pretindă realizarea vreunor drepturi subiective proprii, apte a fi realizate și pe calea unei cereri principale, iar excepțiile invocate de către intervenienți nu pot fi considerate cereri în înțelesul prevederilor art. 61 alin. 2 coroborate cu cele ale art. 192 din Codul de procedură civilă.

Totodată, intimații au arătat că HCL nr. 42/2014 este un act administrativ cu caracter normativ și cuprinde reglementări impersonale asupra zonei. Caracterul normativ al actului administrativ reiese din chiar definiția planului urbanistic zonal, dar și din dispoziția cuprinsă în art. 4 alin. 1 lit. c din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul; mai mult, caracterul normativ al actului administrativ de aprobare a unui plan urbanistic zonal este recunoscut și prin Decizia nr. 12/2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în interesul legii, obligatorie potrivit dispozițiilor art. 517 alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, din perspectiva criteriului destinatarilor normei, se observă că actul atacat își produce efectele asupra unei categorii nedefinite de persoane, efect specific actelor cu caracter normativ, astfel că în speță nu pot fi determinate/identificate persoanele vizate de actul administrativ, ci doar eventualii inițiatori, astfel cum se prevede la art. 50 alin. 2 din Legea nr. 350/2001, ai procedurii de adoptare a documentației de urbanism, care au

posibilitatea, cel mult, de a interveni în proces în baza dispozițiilor art. 61 alin. 1 și alin. 3 coroborate cu cele ale art. 63 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere toate aceste considerente, au apreciat că în speță intervenienții nu pot pretinde realizarea vreunor drepturi subiective proprii în raport de reglementarea actului.

În raport de critica referitoare la constituirea greșită a cadrului procesual privind neintroducerea în cauză a Arhitectului-Șef al județului Mureș și Primarului Comunei Saschiz, intimații au subliniat că în conformitate cu prevederile legale, pentru îndeplinirea atribuțiilor stabilite de lege, autoritățile administrației publice locale emit acte administrative. În virtutea acestei prerogative, de a emite acte administrative în anumite domenii reglementate de lege, doar emitentul actelor poate avea calitate procesuală pasivă în litigiile derivate din aceste acte administrative, susținerea fiind grefată pe conceptul de capacitate administrativă ori capacitate de drept administrativ.

În speță, emitentul actului administrativ contestat este Consiliul Local al Comunei Saschiz, autoritate publică în sensul art. 2 alin. 1 lit. b din Legea nr. 554/2004, singura entitate care îndeplinește condiția prevăzută de art. 36 din Codul de procedură civilă.

Raportat la situația concretă, voința legiuitorului exprimată prin art. 16¹ din Legea nr. 554/2004 presupune citarea în cauză a unor autorități/entități doar în situația în care litigiul nu poate fi soluționat fără participarea acestora. Eventuala citare în cauză a Primarului Comunei Saschiz și/sau a Arhitectului-Șef al județului Mureș, din perspectiva invocată de recurenți, nu era/este de natură să schimbe situația de drept concomitentă momentului adoptării actului administrativ contestat.

În raport de critica privind greșita respingere a excepției autorității de lucru judecat, intimații au arătat că litigiul în care s-a pronunțat Sentința nr. 772/2016 a avut ca obiect anularea unui alt act administrativ adoptat de Consiliul Local Saschiz, întemeiat pe o altă cauză și în contradictoriu doar cu emitentul actului administrativ.

În drept, intimații au invocat prevederile Legii nr. 554/2004, Legii nr. 350/2001, OUG nr. 80/2013, Codului de procedură civilă, precum și pe cele ale Deciziei nr. 12/2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în interesul legii.

Examinând sentința recurată, prin prisma criticilor formulate și a dispozițiilor normative incidente, Curtea reține următoarele:

Analizând mai întâi criticile recurenților care vizează calificarea cererilor de intervenție precum și apărările intimaților vizând consecințele sub aspect procesual care decurg din această calificare, Curtea constată în prealabil, cu privire la poziția procesuală a recurenților, că instanța de fond a calificat cererile de intervenție formulate de intervenienții Apostol Iorgu și Jubircu-Apostol Cornelia ca fiind cereri de intervenție accesorie, față de dispozițiile art. 61 și art. 63 Cod procedură civilă, iar Casa Agroindustrială Saschiz SRL a fost introdusă în cauză în calitate de intervenient forțat, în baza art. 16 ind. 1 din Legea nr. 554/2004 și art. 78 Cod procedură civilă.

În ceea ce privește introducerea în cauză a societății Casa Agroindustrială Saschiz SRL în calitate de intervenient forțat, în temeiul art. 16 ind. 1 din Legea nr. 554/2004 și art. 78 alin. 2 Cod procedură civilă, Curtea reține că această soluție nu a fost atacată de nici una dintre părți, ca atare nu formează obiect de analiză în recurs. Intervenientul forțat având o poziție procesuală independentă, recursul formulat de acesta se impune a fi analizat sub toate aspectele, nefiind condiționat de atitudinea procesuală a celorlalte părți.

Referitor la recursul promovat de intervenienții Apostol Iorgu și Jubircu-Apostol Cornelia, având în vedere că prin calea de atac se critică chiar calificarea cererilor lor de intervenție ca având caracter accesoriu, Curtea reține, așa cum s-a stabilit la termenul de judecată din 8 septembrie 2022, că recursul este admisibil sub acest aspect, neputând fi opuse dispozițiile art. 67 alin. 4 Cod procedură civilă (conform cărora calea de atac exercitată de

intervenientul accesoriu se socotește neavenită dacă partea pentru care a intervenit nu a exercitat calea de atac).

Criticile formulate de recurenți vizează calificarea cererilor de intervenție, recurenții invocând caracterul principal al cererilor de intervenție, inclusiv prin prisma calității de beneficiar al actului administrativ.

Recurenții Apostol Iorgu și Jubircu-Apostol Cornelia au formulat în fața instanței de fond cereri de intervenție principală, prin care solicitat respingerea cererii de chemare în judecată formulate.

Instanța de fond a reținut corect, față de cuprinsul cererilor și de dispozițiile art. 61 alin. 2 și 3 Cod procedură civilă, caracterul accesoriu al cererilor de intervenție, criticile recurenților fiind nefondate.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod procedură civilă: „(1) Oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile origine.

(2) Intervenția este principală, când intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta.

(3) Intervenția este accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți”.

Astfel cum rezultă din textul citat, prin cererea de intervenție principală terțul intervenient urmărește o pretenție proprie, recunoașterea sau stabilirea unui drept propriu, în contradictoriu cu părțile inițiale, fiind o veritabilă cerere de chemare în judecată, care ar putea fi formulată și pe cale separată.

Prin cererile formulate în cauza pendinte, intervenienții nu au supus judecății o pretenție proprie, nu au pretins „pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta”, ci au solicitat respingerea acțiunii formulate de reclamânți, având ca obiect anularea Hotărârii Consiliului Local Saschiz nr. 42/2014, sprijinind astfel apărarea pârâtului, sens în care au invocat excepții și apărări de fond.

Faptul că intervenienții recurenți au invocat un interes propriu în susținerea cererilor de intervenție, decurgând din calitatea de proprietari ai terenurilor supuse reglementării prin planul urbanistic zonal aprobat prin HCL nr. 42/2014, nu este de natură a influența felul intervenției, care se apreciază prin raportare la pretențiile concrete formulate (invocarea unui drept propriu, respectiv sprijinirea apărărilor uneia dintre părți). Invocarea unui interes propriu este, de altfel, prevăzută drept condiție de admisibilitate pentru ambele tipuri de intervenție, în cazul celei accesorii terțul urmărind evitarea pronunțării unei hotărâri prin care drepturile sale ar putea fi afectate.

În aceste condiții, cererile de intervenție ale recurenților nu pot fi calificate ca având caracter principal, fiind evident că s-a urmărit respingerea cererii reclamantilor, cu consecința menținerii în ființă a HCL nr. 42/2014 adoptată de pârât.

Nici calitatea invocată de beneficiar al actului nu este de natură a conduce la o altă soluție sub aspectul calificării cererilor. Pe de o parte, această calitate nu ar atrage calificarea cererii de intervenție voluntară ca fiind principală și nu accesorie, caracterul cererii analizându-se, conform celor expuse mai sus, prin raportare strict la cuprinsul cererii și la pretențiile formulate.

Pe de altă parte, Curtea are în vedere faptul că, așa cum a reținut și prima instanță, actul administrativ a cărui anulare se solicită – hotărârea consiliului local prin care se aprobă un plan urbanistic zonal – are caracter normativ și nu individual. Acest caracter rezultă din dispozițiile art. 44 alin. 3 și art. 47 din Legea nr. 350/2001, fiind stabilit și prin Decizia nr. 12/2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în interesul legii.

Consecința care decurge din această constatare este aceea că actul administrativ nu are un beneficiar determinat ci, astfel cum se arată în considerentele Deciziei nr. 12/2021 a Înaltei Curți, întrucât conține norme cu caracter general, „subiectul este nedefinit, pentru că stabilește obligații propter rem, respectiv îndatoriri ce revin oricărui deținător al terenului la un moment

dat, din rațiuni ce țin nu de persoana acestui deținător, ci de protecția, exploatarea judicioasă a terenului, relațiile de bună vecinătate, conservarea unor drepturi etc.” (par. 67); respectiv „va produce efecte, indiferent de natura dreptului de proprietate, față de orice persoană fizică sau juridică ce intenționează să construiască în limitele zonei reglementate, așa cum s-a menționat anterior, planul de urbanism zonal fiind aprobat în funcție de rațiuni obiective ce privesc dezvoltarea urbanistică în ansamblu a unei zone din localitate, și nu de rațiuni subiective, determinate de dezvoltarea unei anumite investiții” (par. 64). Din această perspectivă, este lipsit de relevanță faptul că pot fi identificați proprietarii de la momentul respectiv ai terenurilor reglementate prin PUZ sau că inițiatorul procedurii de elaborare a acestuia este o persoană fizică sau juridică determinată.

Față de cele expuse, având în vedere că a fost corect stabilit caracterul accesoriu al intervenției formulate de recurenții Apostol Iorgu și Jubircu-Apostol Cornelia, criticile sub acest aspect fiind neîntemeiate, nu pot fi analizate celelalte critici ale recurenților vizând alte aspecte dezlegate prin sentință, acestea fiind neavenite prin prisma dispozițiilor art. 67 alin. 4 Cod procedură civilă, menționate mai sus, care devin incidente.

Analizând, în continuare, criticile formulate de recurenta Casa Agro-Industrială Saschiz SRL, se constată că acestea vizează stabilirea cadrului procesual, respectiv soluționarea excepției autorității de lucru judecat.

Sub aspectul cadrului procesual, recurenta a invocat dispozițiile art. 16 ind. 1 din Legea nr. 554/2004 și a arătat că se impunea introducerea în cauză a Instituției Arhitectului Șef al județului Mureș și a Instituției Primarului comunei Saschiz, ambele instituții având atribuții în procedura de elaborare, avizare și promovare a documentațiilor PUZ, conform dispozițiilor Legii nr. 350/2001.

Aceste critici sunt neîntemeiate. Așa cum s-a subliniat constant în doctrină și în jurisprudența instanțelor de contencios administrativ, pornind de la dispozițiile art. 1 alin. 1, art. 2 alin. 1 lit. b) și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, calitate procesuală pasivă în litigiile de contencios administrativ are autoritatea publică emitentă a actului administrativ atacat sau cea care ar putea fi obligată să emită un act administrativ sau să efectueze o anumită operațiune administrativă (în funcție de petitele acțiunii).

Cererea de chemare în judecată are ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv a unei hotărâri adoptate de Consiliul Local Saschiz, acesta din urmă fiind autoritatea publică emitentă a actului atacat, care are și calitate procesuală pasivă în cauză.

Împrejurarea că în procedura administrativă care a condus la adoptarea actului atacat au fost implicate și alte autorități publice, care au emis avize sau au pregătit documentația tehnică, nu este de natură a conferi acestor autorități calitatea de emitent al actului și nici de a justifica atragerea lor în proces, nici în calitate de pârât, nici în cea de intervenient forțat. În egală măsură, nu se pune problema unei potențiale vătămări a drepturilor sau intereselor lor, pentru a se aprecia că raportul juridic ar impune introducerea acestora în cauză, în condițiile art. 16 ind. 1 din Legea nr. 554/2004.

În ceea ce privește criticile vizând respingerea excepției autorității de lucru judecat, Curtea reține că ceea ce s-a invocat în cauză a fost efectul pozitiv al lucrului judecat, conform art. 431 alin. 2 Cod procedură civilă, față de dezlegările anterioare prin sentințele nr. 772/2016 și nr. 88/2019, pronunțate de Tribunalul Mureș în dosarele nr. 1221/102/2016 și nr. 1862/102/2018.

Contrar celor reținute de prima instanță, efectul pozitiv al lucrului judecat poate fi opus, față de prevederile legale menționate, chiar dacă între cele două litigii nu există identitate de obiect sau de cauză, în situația în care o problemă litigioasă adusă în discuție într-un proces a fost deja soluționată într-un alt proces anterior.

Cu toate acestea, se observă că în cauză nu poate fi reținută autoritatea de lucru judecat a hotărârilor anterioare invocate de recurentă, întrucât în litigiile anterioare nu a fost analizată

pe fond chestiunea legalității HCL nr. 42/2014, ci soluțiile au fost pronunțate fără a fi antamat fondul, strict în baza unor aspecte de procedură, care nu sunt incidente și în prezenta cauză. Astfel, prin sentința nr. 772/12.12.2016, pronunțată în dosarul nr. 1221/102/2016, a fost anulată Hotărârea Consiliului Local al Comunei Saschiz nr. 56/04.11.2014 prin care a fost revocată HCL nr. 42/01.09.2014, reținându-se că această din urmă hotărâre a intrat în circuitul civil, astfel încât, în condițiile art. 1 alin. 6 din Legea nr. 554/2006, nu mai putea fi revocată de pârât, acesta având doar posibilitatea de a se adresa instanței de judecată. Prin sentința nr. 88/28.02.2019, pronunțată în dosarul nr. 1862/102/2018, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Comuna Saschiz prin Primar, în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Local Saschiz, având ca obiect anularea HCL nr. 42/2014, reținându-se față de Decizia nr. 15/2015 a ÎCCJ, că este exclus dreptul comunei prin primar, în calitate de autoritate executivă, de a ataca în contencios administrativ o hotărâre a autorității deliberative - consiliul local.

Ca atare, nici aceste critici nu pot fi primite.

În ceea ce privește soluționarea celorlalte excepții și fondul cauzei, se constată că acestea nu au fost criticate prin recursul declarat, nefiind astfel supuse analizei instanței de recurs.

Având în vedere motivele expuse și dispozițiile art. 496 alin. 1 Cod procedură civilă, recursul formulat va fi respins, ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Respinge, ca nefondat, recursul formulat de intervenienții Apostol Iorgu, (CNP _____), cu domiciliul _____, județul Mureș, Jubircu-Apostol Cornelia, (CNP _____), cu domiciliul în _____, județul Mureș, și Casa Agro-Industrială Saschiz SRL, cu sediul în comuna Saschiz, sat Saschiz, DN 13, km 97+750, județul Mureș, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. J26/7/2008, CUI 18489016, și cu sediul procesual ales în Sighișoara, strada Gării, nr. 14, județul Mureș, împotriva Sentinței nr. 120/3.03.2022, pronunțată de Tribunalul Mureș – secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 980/102/2021.

Definitivă.

Pronunțată azi, 8 septembrie 2022, prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței.

**Președinte,
Cristina Mihai**

**Judecător,
Cristina Beatrix Bogdan**

**Judecător,
Adriana Magda Andonie**

**Grefier,
Mariana Gabriela Oltean**

**EDITOR: CONSILIUL JUDEȚEAN MUREȘ - SERVICIUL ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ ȘI
CANCELARIE**

Monitorul Oficial al Județului Mureș nr.50/2022 conține 22 pagini ISSN 1222-975
